

จนเงินแต่อย่าจนความดี

นำเสนอเมื่อ : 7 พ.ย. 2551

จนเงินแต่อย่าจนความดี

การเป็นหนี้ก็เป็นทุกข์เช่นเดียวกัน

คนเราลงได้จนแล้ว ย่อมมีแต่ความทุกข์ยาก

เพราะเหตุฉะนั้นท่านจึงเรียกว่า “ยากจน”

คิดจะทำอะไรก็ยากที่จะเห็นทาง

อยากได้อะไรก็ยากที่จะได้

หันไปพึ่งพาอาศัยใครก็ยากที่จะได้รับความช่วยเหลือ

เพราะโลกสมัยนี้ถือคติว่า

“มีเงินนับว่าน้อง มีทองนับว่าพี่ ยากจนเงินทอง พี่น้องไม่มี”

เมื่อไม่มีเงินก็ต้องไปกู้หนี้ยืมสินเขามา

ก็เป็นทุกข์เสียดอกเบี้ยยแพงๆ ก็เป็นทุกข์

ถูกเขาทวงหนี้ก็เป็นทุกข์ ถูกเจ้าหนี้ตามตัวก็เป็นทุกข์

ถูกจับเข้าคุกเข้าตะรางเพราะไม่มีเงินใช้หนี้ก็เป็นทุกข์

จนเงินนับว่าทุกข์มากแล้ว จนความดีเป็นทุกข์ยิ่งกว่า

คนไม่มีศรัทธาในพระศาสนา ปราศจากความอายชั่ว กลัวบาป

เกียจคร้าน โง่เขลาเรียกว่า คนจนความดี

เขาทำชั่วทางกาย วาจา ใจ เรียกว่า เป็นหนี้

ทำชั่วแล้วนึกภาวนาในใจ ไม่อยากให้ใครรู้ เรียกว่า เสียดอกเบี้ยย
ถูกคนดีมีศีลธรรมว่ากล่าวตักเตือน เรียกว่า ถูกทวงหนี้
ไปไหนมาไหนมีแต่ความร้อใจ เรียกว่า ถูกตามตัว
เมื่อตายไปก็ตกนรกหมกไหม้ เรียกว่า ถูกจองจำ

ชีวิตเราเลือกเกิดไม่ได้

แต่เลือกที่จะเป็นอะไรต่อไปข้างหน้าได้
แม้จะเกิดมาจน ก็จงพยายามสร้างเนื้อสร้างตัว
ก็อาจพ้นจากสภาพความจนได้ในที่สุด
ถึงแม้ยังยากจนอยู่ก็ขอให้จนแต่เงินทอง อย่าจนคุณธรรม

โปรดนึกเสมอว่า

อยู่เรือนพังยังดีมีความสุข ดีกว่าคุกหลายเท่าไม่เศร้าหมอง
จนยังดีมีธรรมคำประคอง ดีกว่าปองทุจริตผิดศีลธรรม

ของเก่าจาก

“สัมผัสพระพุทธเจ้าด้วยใจ ใน...สายธารธรรม”

โดย ศ.(พิเศษ) เสฐียรพงษ์ วรรณปก

ที่มา จาก สังคมธรรมะออนไลน์